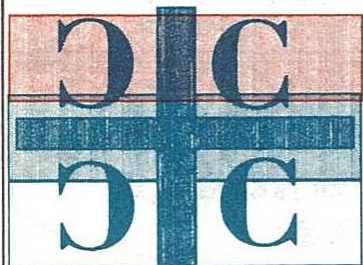

СВЕТОСАВНИК

СРПСКЕ
ПРАВОСЛАВНЕ ЦШО
"СВЕТИ САВА"
MELBOURNE

НЕКА ЈЕ СЛАВА БОГУ НА ВИСИНАМА,
НА ЗЕМЉИ МИР,
МЕЂУ ЉУДИМА ДОБРА ВОЉА.

SVETOSAVNIK

Published Quarterly

СВЕТОСАВНИКPublished by Serbian Orthodox
Church

"St. Sava" - Melbourne

With the blessing of His Grace
Episkop Vasilije.Издање Српске православне
црквено-школске општине
"СВЕТИ САВА" - МЕЛБУРН
са благословом Њ.П. Епископа
Аустралијско-новозеландског
Г. Василија

НОВИ ТЕЛЕФОН СВЕШТЕНИКА
О. ДРАГОМИРА ШИПОВЦА
432 3048

У ХРАМУ "СВЕТОГ САВЕ" - CARLTON, СЛУЖИ СЕ
СВЕТА ЛИТУРГИЈА СВАКЕ НЕДЕЉЕ И
ЗАПОВЕДНОГ ПРАЗНИКА У 10. ЧАСОВА ИЗЈУТРА.

СРПСКА
ШКОЛА
"СВЕТИ САВА"

Настава се одржава у Greensborough сваког
петка вече. За малу децу од 7 - 8,30 часова.
За веће од 8,30 до 10. Деци се предаје: Српски
језик, географија, веронаука и историја.
Учитељи: о. Драгомир Шиповац и Ксенија Чабаркапа

ФОЛКЛОРНА
ГРУПА
"АВАЛА"

Пробе се одржавају сваког петка вече у
Greensborough. Средња група вежба од 7 - 8,30.
Мала деца од 8,30 - 9,30 и Велика група од 9,30
до 10,30. Учитељи: Славиша Илић и Драган Шушић.

СРПСКИ
ПЕНЗИОНЕРИ

Пензионери се састају **средом**, и имају
зеједнички ручак у 1. по подне

ИЗНАЈМЉИВАЊЕ
ЦРКВЕНИХ
ПРОСТОРИЈА

Greensborough: Велика и мала сала:
Вито Обрадов: 330 3749

Carlton: мала сала: Лазо Јузбашић 354 2498

Телефон председника г. Јована Пјевача: 435 2276

Српска православна
парохија Светог Саве
Мелбурн

❧ БАДЊЕ ВЕЧЕ ❧

ЧЕТВРТАК 6. ЈАНУАРА 1994.

*ВЕЧЕРЊЕ И ОСВЕЋЕЊЕ БАДЊАКА
КАО И ЗАДЊИХ ГОДИНА У ГРИНЗБАРИ*

Вечерње богослужње почиње тачно у 7. часова увече, а затим освећење Бадњака и делење истог благочестивом српском народу. Затим ће бити послужење шумадијским чајом и осталим, као и до сада што се практиковало у овој парохији.

Срећно Бадње вече!

БОЖИЋ

ПЕТАК 7. ЈАНУАРА 1994.

Света литргија у цркви
"Светог Саве" у КАЛТОНУ
са почетком у 10. сати изјутра.

Мир Божји, Христос се роди!

Ваистинну се роди!

БАДЊЕ ВЕЧЕ НА ЦЕТИЊУ

ЊЕГОШ

Сад ми дајте једну чашу вина,
ма доброга, и чашу од оке,
да наздравим старац бадњацима.

Бог да прости, весела празника!
донесите, ђецо, оне гусле,
душа ми их ваистину иште,
да пропојем, одавно нијесам.
Не прими ми, Боже, за грехоту,
овако сам старац научио.

Нема дана без очнога вида
нити праве славе без Божића!
Славио сам Божић у Витлејем,
славио га у Атонску Гору,
славио га у свето Кијево,
ал' је ова слава одвојила
са простотом и са веселошћу:
прострта је слама испод огња,
прекршћени на огњу бадњаци;
пушке пучу, врте се пецива,
гусле гуде, а кола пјевају,
с унучађу ђедови играју,
по три паса врте се у коло,
све би реко једногодишњац;
све радошћу дивном наравњено.
А што ми се највише допада,
што свачему треба наздравити!

Млади синко, лијепи владико,
само собом ноћас је весело;
а душу сам натопио капљом,
па се стара игра поврх вина
ко блиједи пламен по ракији.
То ми кадкад старцу буди кости,
спомене их на младе године.

**СВЕЧАНОСТИ О САВИНУ ДАНУ
СВЕТОСАВСКИ ДОМ
GREENSBOROUGH**

**ШКОЛСКА СЛАВА
СРЕДА ВЕЧЕ 26. ЈАНУАР
у малој сали – Greensborough**

Вечерње и резање славског колача у 7. сати.
Домаћин славе ове године Даниел Пештерац.
Умољавају се мајке и истале домаћице да спреме
посно послужење, пошто је среда.
После послужења деца ће одржати
пригодан програм о Светом Сави.

Добро дошли на Школску славу!

**СВЕТИ САВА
ЧЕТВРТАК 27. ЈАНУАРА**

Света литургија ће се служити у храму
"Светог Саве" - **Carlton** у 10. сати изјутра

**ПРОСЛАВА СВЕТОГ САВЕ
У НЕДЕЉУ 30. ЈАНУАРА 1994.
GREENSBOROUGH**

Света литургија са почетком у 10. часова , а
затим пререзати Славски колач. Домаћин славе
је г. Момчило Јеремиић. У продужетку ће се
наставити са славским ручком и весељем.
Уколико услови дозволе, служиће се у новој цркви.

ПРВИ БАДЊАК

Светозар Ђоровић

Почело се смркавати.

На огњишту се давно распалила ватра. Злаћани пламен повија се изнад дрва, прашти и пуцкара, осветљујући чак и онај кутић, где се стари мачак савио па спава. Из даљине почело је да се разлијева Рождество твоје. Кроз онај сумратнекако чудновато трепери и губи се, да се затим споји са другим, с друге стране, док најпошље не одјекне читавим селом...! А око огњишта сједи стари Марко и његова Јока. Загледали се у ватру и обоје ћуте. Замишљени су, суморни. И обојема се, кад и кад, отме тежак уздах из прсију.

Тако слушају пјесму...Они пријатни звуци као да њима не годе. Они им као капље олова падају на срце и ту се смрзавају, тиште га... И срце мора да проплаче и стари морају обрисати сузе, макар и кријући једно од другога.

-Нама ко да није Божић - вели стари, тек да говором колико толико олакша муку. - Трећа је година, како га не слаavimo... Еј, пуста кућа моја...!

Старица не одговара ништа. И она, гледајући у ватру, сјећа се старих, срећних Божића и уздише за њима...

А стари настави.

- А прије, прије мој Божић је био бољи, нег туђих хиљаду! Мој Станко, па мој Гојко били су уза ме, ко два моја крила. И кад ја понесем први бадњак, а њих двојица два друга, није ми се чинило друкчије, него да летим. И лијепо сам слушао онда, како ме анђели Божији милују крилом по образу и као да ме љубе. И тада ти запјевам Рождество да сва кућа звони...! Пјевау Станко и Гојко уза ме, па ми се чини, да сам виши и од патрике, кад у цркви запјева са својим калуђерима... Све ми тад лијепо и драго, па би свакога пољубио и са свакијем се мирбожио... И кад погледам у небо, чини ми се, ко да видим лице Господа, како се смије на ме и на моју кућу... И тада паднем на земљу, па се молим:

Господе, подржи ме у вакој слави! А Станко и Гојко једнако пјевају и њихови ми се гласови разлијежу у души, ко јек оних звона црквених...А сад...

Стаде. Није имао више снаге, да пуну садашњост сравњује са таквом прошлошћу. Погледа у старицу. Она ћуташе као и прије. Он обухвати своју главу објема рукама и замисли се,

Сјети се Станка. Као да сад гледа, како га мртва донијеше из једне механе. Казаше, да је ашиковао с некаквом дјевојком, коју је други заволио, па - платио главом. Остаде му само Гојко. И он загледа дјевојку, ожени се и - умрије. Остаде му удовица, са дјететом у повоју. И ово је трећа година од његове смрти, а у овој кући се не прослави Божић. Нити су се уносили бадњаци, нити се клала веселица, ни китио бршљан, ни ништа. Готово као да није то српска, него латинска или, Боже сачувај поганска кућа. Кад сва друга браћа веселе се и пјевају, ту се плаче и уздише. Баш као да је Господ, који се некада, како се старцу чинило, смијао на њу, сад окрену своје лице, а они мали анђели далеко бјеже и облијећу око других, сретнијех кућа.

Старац тужно завртје главом. Старица отра бошчом сузе и подстакну ватру жарачем. Тиме као да хтједе и своје и старчеве мисли скренути на другу страну.

Тога часа отворише се врата, а на њима се јави Гојкова Стана, носећи у нарамку трогодишњег синчића. Њезино лице бијаше некако ведрије него обично, а и глас јој, кад је назвала добро вече звонкији него обично.

- Ће си била? - запита је стари и погледа је пажљивије.

- У шуми.

Стари зину.

- У шуми?

- Ја... Отишла сам, да усијечем бадњаке.

Старац се забленуо у њу као у какво чудо. Као да је погледом тражио, да протумачи своје ријечи. Она се благо осмијехну и понови исто.

- Ама што ће бадњаци? Ко ме ту бадњаке? - Промуца стари.

- Нама - одговори она мирно. - Мој Раде хоће да превесели ђеди бадњаке...

И показа на дијете, које се анђелски осмијехиваше, пружајући обје руке према дједу.

Старца нешто стиште угрлу. Он скочи са свога мјеста, стаде пред невјесту и пропишта:

- Ама шта ти то мени кажеш?

- Мој Раде каже хоће вечерас да те обвесели.

Она се опет благо осмјехну и дође слична самој Богородици, како је на иконама сликају, са Исусом у наручју. Староме се учини иста така! И он је за час разумједе.

- Сад знам... Сад све... Сад...

И узе јој малога и као ветар истрча напоље.

Стана хитно приступи једној ћаси, која је већ била напуњена пшеницом. Зграби пуну шаку и пружи старој.

- Мајко, поспи унука пшеницом!

Тада се помоли стари на вратима. На глави нема капе, него му сиједа коса неуредно пала по раменима, а читаво му лице добило другачији израз. Сав се некако разведрио и заруменио, а блажено се смјешка. И такав се наднио над златнокосим унучетом, па му придржава подужи бадњак, кога оно за крај држи...

- Слетна веце - протеча мали и запе.

- И сјутра Божић и сви дани по Божићу! настави стари, некаквим надземаљским гласом.

Стара замахну, да их поспе пшеницом, али јој рука задрхта и пшеница се просу по ватри. Стана их засу обојицу.

Унесоше бадњаке.

А кад трећи укрстише, Стана пружи старом чашу.

_ Пјевај Рождество! - рече маломе.

- Лоздество... поче мали и опет стаде. А старац прихвати и лагано настави. Дршће му глас, дршће рука, дршће и читаво тијело, а сузе лијевају низ образе и падају на бадњаке.

Тако заврши пјесму.

- Здрав си ми ти - рече затим окренувши се маломе. - Здрав си, снаго моја...! Срећо моја...! Пуна кући моја...!

Загрцну се и глас га изневери, а сузе га наново облише. Он испусти чашу, стиште малога и поче љубити, притискујући га све јаче на старачке груди...

Најпошље као да се освијести. Отра сузе.

- А шта ћу плакат' данас? - рече - Зар ми данас и опет није среће у кући запјевала...? Ево ме опет чујем, како ме анђели милују и видим Господа, како се смије на ме!

Па се окрену старој.

- Бабо! Ходи и ти загрли унука...! Сад нам није кућа пушта... Нисмо више самохрани...! Има нам ко бадњака превеселити...

И пружи малога старици.

БОЖИЋНА ЧЕСТИТКА

Његовој Светости Патријарху српском Г. ПАВЛУ,
Његовом Краљевском Височанству престоно-
наследнику АЛЕКСАНДРУ,

Високопреосвећеном Митрополиту Г ИРИНЕЈУ,
Преосвећеним епископима, као и свом свештенству и
свештеномонаштву српском у Аустралији и мученичкој
Отаџбини, и

свим благочестивим Србима ове парохије честитамо
радосне Божићне празнике уз анђелски поздрав:

**СЛАВА БОГУ НА ВИСИНИ, А НА ЗЕМЉИ МИР,
МЕЂУ ЉУДИМА ДОБРА ВОЉА!**

**МИР БОЖЈИ - ХРИСТОС СЕ РОДИ !
Срећна и благословена нова 1994 година!**

БОЖИЋНИ ТРОПАР: КОНДАК ЗА БОЖИЋ

Рождество твоје Христе
Боже наш, возсија мирови свјет
разума, в њем бо звјездам
служашчи звјездоју учасуја,
тебје клањатисја солнцу правди,
и тебе вједјети с висоти во стока,
Господи слава тебје.

Дјева днес пресушчественаго
раждајет, и земља вертеп
непиступному приноси, ангели со
пастирми славословјат, волсви же
со звјездоју путешествујут. Нас бо
ради, родисја отроча младо
превјечниј Бог

ПЕСМА БАДЊАКУ

Ој бадњаче, бадњаче
ти наш стари рођаче,
добро си нам дошао
и у кућу ушао!

Мили српски бадњаче,
ти наш стари рођаче,
бадњаче, бадњаче,
рођаче, рођаче.

Доносиш нам много среће,
сваког добра пуне вреће,
ти нам Христа објављујеш,
Њега славиш и казујеш!

Мили српски бадњаче,
ти наш стари рођаче,
бадњаче, бадњаче,
рођаче, рођаче...

УПИС ДЕЦЕ У СРПСКУ ШКОЛУ "СВЕТИ САВА" И ФОЛКЛОРНУ ГРУПУ "АВАЛА" GREENSBOROUGH

Као и раније, школски распуст траје од Никоља дана до средине јануара. Ове 1994.године, почећемо, ако Бог да, у петак 21.јануара.

* Упис ће бити у малој сали у 7. сати увече.

* Школски одбор ће припремити потребне формуларе, да би се деца могла по узрасту распоредити у ком ће бити разреду, и у којој ће групи да играју.

* Молимо вас да деци скренете пажњу о неопходности похађања школе, јер ако сад пропустите прилику да дете научите док је мање основама Српства и Православља, после ћете то тешко надокнадити.

Зато, учините све, да уместо да вам се дете досађује, иде у Српску школу два часа.

* Црквено-школска општина ће се постарати да и у будуће имамо добре учитеље, како за фолклор, тако и за школу.

Свештеник са Црквеним одбором

РАДОВИ НА НОВОЈ ЦРКВИ

Задња два и по месеца се није много напредовало, није бар у оној мери у којој смо очекивали. Разлог је највише био - лоше време.

Док је зидар радио свој посао, Црквени одбор се старао око организовања скеле. Тако смо пронашли квалификоване људе за скелу, којима се плаћа \$20 на сат. Што су њих двојица радили четири дана коштало је око \$1.500. Они кажу да је велики посао да се оснује скела, а после ће бити брже. Дугујемо велику захвалност г.Виту Обрадову што је јевтино нашао "клипсе", јер их није довољно дошло са скелом.

Такође је за три викенда рађено на подизању ограде око цркве, да би се спречило пењање деце на скелу. Радили су по сећању: Јовица Пјевач, Вито Обрадов, Мирко Добријевић, Раде Оклобџија, Спасоје Цвикић и Лазо Јузбашаић.

Владо Ковачевић се бринуо око оспособљавања дизалице што ће да диже циглу и малтер, док је Момчило Јеремић правио лукове за зидара, који ће се користити изнад врата и прозора. Иначе, Момо је узео на себе ту обавезу и у будућности.

Нарочито треба похвалити Бранка Тешића, који стручно води бригу око организовања и надгледања црквених радова.

Раде Оклобџија,
Витомир Обрадов и
Мирко Добријевић
ПРЕД ЦРКВОМ

БЕЛЕШКЕ ИЗ ЖИВОТА Ц.Ш.О

САБОР СРПСКИХ ФОЛКЛОРА: У нашој Ц Ш О је Сабор одржан у суботу вече 25 септембра 1993. Одазвале су се све групе из Мелбурна, изузев једне, тако да су сви уживали у традиционалним народним играма.

ХУМАНИТАРНО ВЕЧЕ ЗА СРПСКЕ СТРАДАЛНИКЕ одржано је у нашој црквеној сали 2. октобра 1993, а исто је приредила ЦШО "Свети Сава" и Хуманитарно друштво "Невесиње". Скупљено је близу \$10.000 и исто послато по владикама следеће недеље.

СВЕШТЕНИЧКИ БРАТСКИ САСТАНАК је одржан ове године у манастиру "Свети Сава", Elaine на коме су се разменила мишљења и искуства свештенства целе Аустралије, а са кога је упућено Пастирско писмо јавности у погледу што ваљанијег примењивања православља у свакодневном животу. Састанак је био 5, 6. и 7. октобра 1993.

ПОМЕН КРАЉЕВИМА је одржан у цркви Светог Саве у недељу 7. новембра 1993.

ВЕРИДБА младих парова Момчила Глоговца и Снежане Душенко обављена је у Гринзбари 13. новембра 1993.

ИЗБОР ЛЕПОТИЦЕ ФОЛКЛОРА одржан је на покладе увече 27 новембра. Прво место је заслужила Јасмина Богуновић, а друго Наташа Савић.

ЛАКИРАЊЕ КРСТИОНИЦЕ: Крајем октобра свештеника је назвала г-ђа Вера Кљајић и изјавила жељу да се бакарна крстионица очисти и лакира. Наравно, свештеник се обрадовао овој идеји, уз захвалницу што се брине за чистоћу и благољепије своје цркве. Управа јој се такође захваљује, надајући се да ће и остали кад виде да нешто треба урадити, сами да се понуде. Иначе, породица Кљајић је већ резервисала иконе Благовести што ће бити на Царским дверима. Такође су раније поклонили крстионицу и постали Утемељачи Светосавског дома у Гринзбари. Управа им се захваљује, молећи се Богу за њихово здравље.

У недељу 28. новембра обавили су заруке Славиша Илић и Сузана Вигњевић.

ПОКРОВ БАКАРНИ ЗА КРОВ ЦРКВЕ ЋЕ ПОКЛОНИТИ МИЛАН НИКОЛИЋ И ГОРАН ЈАКОВЉЕВИЋ,, И ТАКО СЕ УВРШТАВАЈУ У ЗАДУЖБИНАРЕ ХРАМА.

ПИСМО ПОДРШКЕ И ДОБРЕ ВОЉЕ

Поштовани оче Драгомире,

Добила сам "Светосавник" и видим да је нова парохијска кућа завршена и да сте се уселили. Ја вам честитам и желим да дуго и дуго у здрављу и срећи са Божијом помоћи поживите у њој са својом породицом, јер сте Ви то и заслужили, са Вашим залагањем и радом. Српски народ, овде у овој дивној земљи има још једну парохијску кућу, нову салу - дом, а имаћемо и нову цркву, Богу Господу хвала.

Оче Драгомире ја ево шаљем \$300. \$280 за дневницу зидару и \$20 за Светосавник. Господ Бог Вас благословио да са његовом помоћи све завршите у здрављу и веселу.

Ја се радујем да ћемо имати нову "Лазарицу". Молим се Богу да ми подари здравља, да је видим и уђем у њу, да примим свето Причешће и захвалим се Господу нашем на Његовој помоћи.

Са особитим поштовањем:

Вера Ковачевић

Ретка су оваква писма која добије један свештеник у емиграцији. Обично су то писма критике и "саветовања" а врло мало подршке и добре воље. Због тога сам нашао за сходно, без питања, да објавим ово уз неизмерну захвалност госпођи Вери на подршци, а највише на намени и бризи за напредовање радова на цркви. Даће Бог.

ДА ЛИ СТЕ СЕ У ОВОЈ ГОДИНИ ПРИЧЕСТИЛИ?

Света православна црква прописује да је неопходно ради духовног узрастања сваки хришћанин да се причести најмање једном годишње. Постите недељу дана, исповедите се и причестите светим Даровима Господњим.

РАЗБОЈНИК НА СМРТ ОСУЂЕН И ЊЕГОВА МАЈКА

У предратним полицијским списима забележен је случај једног разбојника, који је за многа недела осуђен на смрт. Пред стрељање на место погубљења стигла је његова мајка и почела да нариче за сином. Видевши мајку, он онако у оковима јурне на њу да је задави, али му окови и стража нису то дозволили.

Тада се он у свом бесу обрати мајци овим страшним речима:

- Кучко једна, а не мајко! Што сад плачеш, кад си ме ти до овога довела? Ја украдох јаје комшији, а ти рече: ако, сине, иди опет. Ја после украдох кокошку, а ти: ако, сине. Ја пробих зграду и украдох девојачку спрему и дукате, а ти: ако, сине. Ја после почех да упадам у куће, отимам паре и печем људе који их добровољно не дају и тако дођох до овог степена. Ти си крива за сва моја недела и моју смрт! Уместо да си ме казнила кад сам прву крађу извршио, ти си ми повлађивала и тиме на друге подстицала.

После ових речи, окренуо се сакупљеном народу и рекао:

- Запамти ово, народе, па учи децу своју да не иду мојим стопама. Јер ситне крађе одводе крупнијима, и најзад у смрт.

ВОЈВОДА СТЕПА И ДРЖАВНА ИМОВИНА

Прича се за војводу Степу Степановића да је у својој канцеларији имао посебну мастионицу, перо и хартију, све то купљено за свој новац. Кад би коме приватно писао или одговарао на приватна писма, он није хтео да троши државни материјал, јер би то био грех према државној заједници. Говорио је да се карактер и поштење човека познаје по томе како чува туђу имовину, јер је лако чувати своју.

ПЕТАК У GREENSBOROUGH

Доћи петком вече у Гринзбару, изгледа као да сте на неком месту у срцу Србије. Кад се дође у 7. сати видиш како се сваки сортира: једна деца иду у школу на спрат, друга у велику салу на бину да играју, док најстарији стоје напољу и разговарају се или трче. Родитељи су у малој сали. Једни кувају, други послужују, а неки играју билијара или шаха. Остали седе за столовима и разговарају. Заиста, бити петком у Гринзбари је доживљај.

ВРЕДНЕ МАЈКЕ ПЕТКОМ ВЕЧЕ СА ПРЕДСЕДНИКОМ ЈОВИЦОМ ПЕВАЧЕМ И ВИТОМ ОБРАДОВИМ: Живка Танић, Славица Андрејић, Дивна Јаковљевић, Хени Томић, Мирјана Јаковљевић, Пем Јеремић и Брана Павловић. Жао нам је што нису биле Бранка Ћорђевић и Јагода Ковачевић.

КРШТЕНИ

ТОКОМ 1993 ГОДИНЕ

МИЛАНКА	кћерка Станка и Даре ЈЕРКОВИЋ
ДИЈАНА	кћерка Радована и Миланке БАРЈАКТАРЕВИЋ
СЛОБОДАН	син Манојла и Будимирке ЧАБАРКАПА
АЛЕКСАНДРА	ћерка Слободана и Ксеније ЧАБАРКАПА
СОЊА	кћерка Слободана и Ксеније ЧАБАРКАПА
РАДА	кћерка Рон и Олге ВАКИЕ
ИЛИЈА	син Мирка и ЛЕАННЕ СУЧЕВИЋ
ИЛИЈА	син Рајка и Даниеле ДРАЖИЋ
ЗОРИЦА	кћерка Рајка и Даниеле ДРАЖИЋ
ДАНИЕЛА	кћерка Зорице ПЕТРОВИЋ и Andy DAVIS
ДАВИД	син Сима и Катарине ПЕТРОВИЋ
МИЛИЦА	кћерка Петра и Миреле ИВЕТИЋ
МИХАИЛО	син Илије и ШЕУ СТОЈАНОВИЋ
СЛАВКО	син Груја и Станојке КОЦЕВСКИ
СТЕФАН	син Миланке МИЛОШЕВИЋ и Ивице Миљковић
НАТАША	кћерка Јована и Зоре РАДОВАНОВИЋ
ДЕЈАН	син Вука и Бранке ВЛАХОВИЋ
МИЛЕНА	кћерка Зорана и Драгане САВАНОВИЋ
КРИСТИНА	кћерка Бранка и Зорице ПАНИЋ
ПАВЛЕ	син Љубомира и Богдане ЋУРКИЋ
ЗОРАН	син Николе и Дијане ГЛОГОВАЦ
ИЛИЈА	син Остоје и Диане КОЛУЊЦИЈА

Срећним родитељима честитамо крштење деце и улазак у чланство Цркве, Божије установе; а кумовима кумство и да као духовни родитељи поведу бригу око православног узгајања своје кумчади. Срећно и Богом благословено!

ВЕНЧАНИ 1993

Дејан Игњатовић и Викторија Спасојевић
 Милутин Груеску и Милена Ајдер
 Зоран Поповић и Нада Милекић
 Дејан Влаховић и Касија Бодирожа
 Душан Вукадин и Душанка Пољак
 Милан Илић и Даниела Ћорђевић
 Бранко Чонић и Софија Чубрило
 Миле Миливојевић и Сузи Цветковић

НАПОМЕНА МЛАДЕНЦИМА:

По аустралском закону о склапању брака, младенци морају **31. дан пре венчања** да попуне формулар "Notice of Intended Marriage". Док наша Црква прописује да се поред Родног листа мора донети и **КРШТЕНИЦА**.

Такође вам скрећемо пажњу да **пре него што резервишете "Ресерсион"** да са свештеником утврдите датум венчања.

Молимо вас да ово светроје имате на уму.

УПОКОЈИЛИ СЕ У 1993.ГОДИНИ

Раде Ћорђевић
 Никола Барјамовић
 Загорка Масал
 Борислав Петровић
 Паца Ковачевић
 Десимир Огњановић

Петар Булатовић
 Милорад Брновић
 Витомир Јевремовић
 Драгољуб Живковић
 Бошко Бејатовић
 Јован Лазивић - Бата

РЕДОВНИ ПРИЛОЗИ ЦРКВИ "СВЕТИ САВА" ОД 1. СЕПТЕМБРА ДО 1. ДЕЦЕМБРА 1993

Вангел Спасовски	10	Марија Живковић	10
Ангелина Богдановић	20	Драгољуб Рушчуклић	10
Наталија Шиповац	50	Живомир Николић	20
Драгица Оклобдија	10	Лабуд Ивановић	20
Марина и М. Пјевач	60	Душанка Хешков	10
Д.С. Гвозденовић	40	Стево Обрадов	30
Раде Јоветић	10	Саша Кулинчевић	30
Снежана Дербогосијан	15	Миодраг Радосављевић	10
Милош Дакић	10	Снежана Дрбогосијан	10
Александра Јакшић	50	Илија Јовановић	20
Татијана Букурић	50	Зоран Глоговац	100
Радован Јевић	50	СИКД "Његош" за + Бата	70

Управа се захваљује приложницима, који редовно помажу свакодневно обдржавање живота ове парохије.

ПРИЛОЗИ ЗА "СВЕТОСАВНИК"

Велибор Ђирић	10	Дмитар Вранешевић	20
Младен Младеновић	20	Вера Кљајић	10
Витомир Новаковић	10	Марија Силвашић	20
Драгољуб и Стефанија		Лабуд Ивановић	20
Гвозденовић	20	Вера Ковачевић	20
Милка Шућур	20		

Владимир Цветковић је поклонио и послао по електричару Младену Младеновићу кабал, дужине 150 метара. Хвала брате Владо и Бог те благословио што мислиш о својој цркви!

Милан Цветковић је поклонио 5.000 пластичних чаша .

Раде Глоговац је поклонио циркулар за сећи циглу у вредности од 700 долара.

О ЖИВОТУ И РАДУ ЦШО "СВЕТА ТРОЈИЦА" YALLOURN NTH., VIC.

Црква "Свете Тројице" у Гипсланду, мислим да је прва направљена у Викторији. У тај крај, богат рудницима угља и термоелектранама населили су се први српски емигранти још пре 1950 године, када су по контракту морали да раде две године тамо где се упуте. А то су обично били рудници, путеви и железаре. У почетку су имали и свештеника Тодора Дамјањука, који је после прешао у Ст. Албанс.

Међутим, временом су се наши Срби због посла и деце расељавали, тако да је мањи део тих првака остао. После, доласком нове емиграције долази и до појачања српске колоније у Гипсланду, тако да их сада има од сто породица у распону од шездесетак километара.

Службе Божије се одржавају у цркви неколико пута годишње: за славу цркве, Кола српских сестара Свету Петку, Бадњи дан, Тодорову суботу, Врбицу и Велику Госпојину. Отприлике свако два месеца. Задње десетак година опслужује наш свештеник о. Драгомир Шиповац.

Па као што је разлика у Отаџбини између градског и периферијског гостопримства, тако је и пријем код Срба Гипсланда некако срдачнији од нас у Мелбурну. Они се радују сваком госту и труде се да га дочекају што боље могу.

Ове године, почетком октобра почели су и са радом на подмладку. **Основали су фолклорну групу** и плаћају учитеља да долази из Мелбурна, Бранка Панића, те им суботом учи децу. То њихово прегалаштво је за сваку похвалу, јер неки путују десетине километара да би им деца била на проби.

Надамо се да ће у скорије време још више да се организују и тако стекну услови да добију сталног свештеника, који би их духовно снажио, поучавао и чувао у вери и српском закону.

Председник ове ЦШО је г. Саво Травица, док је пре њега био чувени г. Драгољуб Петровић, који је преко три деценије био стуб ове заједнице, заједно са г. Исом Крлеушом и дугогодишњим тутором чика Јовом Дубајићем.

Кад поменух чика Јова сетих се овог старине од 86 година, који и сада има Четничку легитимацију добијену у Лици 1934 године, коју је потписао војвода Коста Пећанац. Њему су усташе заклале жену и двоје деце, док је он и један син отишао у четнике, а други син у партизане. Овај старина носи у себи бол и страдање српског народа у целини.

Распоред Богослужења током јануара 1994.

Четвртак 6.	Бадње вече Вечерње у новој цркви у 7. часова и освећење Бадњака-GREENSBOROUGH
Петак 7.	Божих Св. литургија у Калтону у 10.
Субота 8.	Нема службе
Недеља 9.	Св. Стефан Служба у 10. сати, а пре и после ће бити резање Славских колача
Недеља 16.	Света литургија у 10 часова
Среда 19.	Богојављење -Св. литургија у 10. часова, затим освећење богојављенске Водице. Молимо вас да понесете флашице да би имали у чему понети Свету воду.
Четвртак 20.	Св. Јован Служба у 9. сати а потом резање славских колача славарима
Недеља 23.	Нема службе. Манастирска слава, Elaine
Среда 26.	Школска слава - Greensborough - Вечерње у 7. увече и резање славског колача
Четвртак 27.	Свети Сава Св. литургија у 10. - Калтон
Недеља 30.	Прослава Светог Саве - Greensborough. Св. литургија у 10. часова у новој цркви у наставку резање славског колача и весеље

CHURCH SERVICES FOR JANUARY 1994.

- Thursday 6th** **Christmas Eve** in Greensborough
Blessing of **BADNYAK** at 7. pm
- Friday 7th** **Serbian CHRISTMAS** in Carlton
Holy Liturgy begins at 10 am
- Sunday 9th** **St. Stefan** Liturgy and blessing of
Slavski kolach at 10 am
- Wed. 19th** **Epiphany.** Liturgy and blessing of
Holy water at 10 am
- Thur. 20th** **St. John the Baptist.** Liturgy and
blessing of Slavski Kolach at 10 am
- Sunday 30th** **Celebration of St. Sava -**
in Greensborough
Liturgy at 10 am in the new Church
and afterwards lunch and music
in Church Hall.

SERBIAN NEW YEAR CELEBRATIONS

13. January at SERBIAN HALL-GREENSBOROUGH

ПРИЛОЗИ ЗА ГРАДЊУ ЦРКВЕ ОД 1. СЕПТЕМБРА ДО 1. ДЕЦЕМБРА 1993

Томислав Крчевинац	500	Ангела Предић	100
W. Ostrowsky	200	Јован Пјевач	150
Вангел Спасовски	40	Глигорије и Душанка	
Милан Цимбаљевић	280	Хешков	100
Александар Силвашић	300	Радомир Паунић	50
Марко Грмуша	500	Јово Бараћ	300
Бранко Ђорђевић	1000	Вик Зечевић	150
Војисав Драгићевић	300	Ранко Зечевић	150
Милан и Вера Кљајић	1000	Вера Ковачевић	280
Станиша и Живадинка		Јово Вагић	100
Јовановић	250	Зоран Радосављевић	280

Предраг Живановић 10

УНУТРАШЊИ ЗИДОВИ ЦРКВЕ
ПРЕМА УЛАЗНИМ ВРАТИМА
(крајем новембра месеца 1993.)

КАТЕГОРИЈЕ ПРИЛОЖНИКА ЗА НОВУ ЦРКВУ

Сви се добро сећате како је поступљено са приложницима за Светосавски дом. Прилози су давани цело време градње и благајник је сваком дао признаницу, а књиговођа је водио картотеку приложника. Ако сте дали у више наврата, то је уписивано и сабирано, а онда је за Спомен плочу припремељен списак дародаваца по величини прилога и категорији. О томе сведочи мермерна плоча на улазу.

Исто тако ће бити и са приложницима за нову цркву. Кад она буде готова, на улазу ће се поставити Спомен плоча, да за вечита времена казује који су највише жртвовали на подизању ове наше будуће богомоље.

Управа је одредила следеће категорије приложника чија ће имена бити на Плочи:

ЗАДУЖБИНАРИ	\$10.000 и више
УТЕМЕЉАЧИ	\$ 5.000 до 10.000
ВЕЛИКИ ДОБРОТВОРИ	\$ 3.500 до 5.000
ДОБРОТВОРИ	\$ 2.000 до 3.500

Такође, ако неко дадне прилог у натури, као звоно, иконостас, иконе и слично, та вредност ће се рачунати као прилог у новцу.

УПРАВА

СВЕТИ САВА ХРИСТОВ ЧУДОТВОРАЦ

За народ је најбоље кад млади чувају културу предака, али власт им је код нас дуго време забрањивала да настављају учење Светог Саве. У новије време васкрсавају приче о Светитељу и слобода вероисповести код Срба се све више омогућава. Од 1990. године увелико излазе часописи и књиге о Светом Сави за децу. У школи ученици по слободном избору сликају његов лик; у јануару те године рецитовали су и песме о њему. На питање наставника, који објекат недостаје у селу, ученик је одговорио - црква.

Сигурно су и деца уочила да свако културно место, поред других објеката, има и цркву. Манастири и цркве су били просветитељски центри где се народ учио побожности, писмености и моралу, а попови су били "српски учитељи" - како каже народна песма. Без морала нема среће и мира у народу.

Свети Сава ће и даље остати узор за ширење просвете, културе и слоге међу народима. Поштовање према Богу и свецима треба да је непрекидно, јер песма каже:

"Свечи су нам веру одржали,
а без вере нема ни поштења".

Срећа је за човека који увек осећа љубав и поштовање према Богу, јер су "Ништавне људске страсти
код Божије вечне власти".

"Никад ми није било тешко у животу јер је био Бог са мном" - каже владика Николај Велимировић.

Док нас Божија милост штити и греје дотле смо и срећни. Бог чува и брани сваког верника који му се искрено моли, и ко крсну славу слави вазда му је помагала. Свети Сава поучава:

"Добар живот без праве вере не може нам донети користи, ни права вера без ДОБРИХ ДЕЛА неће нас привести БОГУ.

Затим наставља: "Вером у Бога који чуда ствара најпре се диже домовина мила".

ЧУДА СВЕТИТЕЉА САВЕ

СВЕТИ САВА ОЖИВЉАВА СВОГА БРАТА СТЕФАНА: Како је он оживео свога брата - биограф каже:

"Краљ Стефан је много волео монаштво и тражио је од брата да и њега замонаши. Светитељ то одбијаше, говорећи да ће му испунити жељу али кад за то дође време, а сада му треба управљати државом. Изненада, међутим, у одсуству Светог Саве, разболе се краљ и убрзо умре. Кад Светом би то јављено, он одмах дође, и сатворивши многе молитве мољаше сузно и усрдно Бога да врати дух братов у тело, како би он испунио обећање брату и замонашио га анђелским чином. И догоди се неизрециво чудо: охладнело тело поче да се загрева, укочено срце да ради, и потече крв кроз жиле. Светитељ тада зовну: "Устани, господару мој, и говори ми!" И краљ погледа и целива руку брату. Сви присутни се задивише и повикаше: "Господе помилуј!" Онда Свети Сава замонаши брата и даде му име Симон монах. Затим му приведе сина Радослава те му отац предаде краљевство и свој очински благослов да влада. Најзад светитељ причести брата, и пошто сви одаше хвалу Богу за ово дивно чудо, Симон монах опет предаде душу Богу на рукама свога брата (1228).

Пре његовог рођења знало се да ће се у Србији родити светац - по имену Сава:

"Венчавши круном новог краља Радослава, Св.Сава пође на поклоњење на гроб Господњи у Јерусалим. Када тамо стиже, одслужи службу Божију у храму Васкрсења Господњег, па се поклони и осталим Светим Местима у Светој Земљи. У манастиру Светог Саве Освећеног (435 - 531) доби на поклон жезал и Иконе Богородице, које љу Св.Сава Освећени беше завештао још пре пуних 500 година..." (Кад је Свети Сава крочио у манастир, штап је сам са зида, где је био окачен, пао пред његове ноге; узео га је и он се данас чува у једној Хиландарској келији у Кареји, на Светој Гори, а икона Богородице почела је да се љуља на зиду).

Колико је он за живота био признати колико су његове молитве биле услышене код Бога истиче се у песми "Цар Сулејман и Саво Патријар" (из Црне Горе): Турски цар је желео да потурчи сву земљу,

али му је одговорио Ђуприлић везир да не може земљу потурчити јер га неће народ послушати. Предлаже му да позове Сава Патријара, да му дадне дарове и положи, јер ако би њега потурчили онда би лако и осталу рају. Цар му је послао писмо и Свети Сава му је одговорио:

"Господару, царе Сулејмане!
 Ходи дођи ка Јерусалиму,
 те ти клањај за неђељу дана,
 да ти падне ватра са Небеса,
 и потече вода из камена,
 тад ћу ти се царе потурчити,
 и сву ћу ти земљу потурчити".

Цар је повео са собом 12.000 војске, хоће и хаџије. Свети Сава их је добро дочекао. Ујутру су хоће, хаџије и муктије клањале турскога намаза недељу дана. Није им пала ватра са Небеса и није им потекла вода из камена.

Сава патријар подвикне треста калуђера, који су обукли расе калуђерске, скинули капе камилавке и читали књиге Јеванђеља. Читали су и Богу се молили 24 сата. Пала им је ватра са Небеса, од ватре је црква засијала, потекла је вода из камена и напојила цареву војску. Цар Сулејман се зачудио и хтео је да се покрсти од усхићења, али му није дао везир Ђуприлић. После су давали прилог Цркви по три товара воска и тамјана годишње. Сигурно да је Сава патријар у младости био чудотворац.

Као чудотворац Свети Сава се јавља и после његовог преселења у вечност. Поред његовог тела у манастиру Милешеви долазили су верници са свих страна, разних вероисповести - да би оздравили. Хасан-паша и остали Турци су се плашили да ће на оздрављење муслимана Свети Сава утицати да се врате у православну веру па је покушао да нападне манастир (песма "Свети Сава и Хасан-паша" из Црне Горе):

Самоуче ђаче је причало сан проигуману Васу. Он му је тумачио да ће доћи Хасан-паша са војском да пороби манастир, да га попали и да ће њега погубити. И дошао је Хасан-паша са војском, позвао је калуђера и наредио да му донесе Светог Саву. Паша не верује да је његово посвећено тело остало здраво, па виче:

"И понеси света каурина,
каурина вашег Свеца Саву,
кога но си на сунцу сушио,
док си моју рају изварао".

Стари игуман се моли Богу и Светом Сави. Кад се домолио десила су се чуда:

"А из неба луча полећела
и кроз кубе цркве улећела,
она паде на Светога Саву,
па лучом се Ћивот отворио,
у Ћивоту светац потрептио,
игуману на руке се даде,
као мајци у радости д'јете".

Кад га донео испред паше, Турци су се поређали да гледају Светитеља Саву. Паша је дао своју сабљу Дилаверу да исече влашког светитеља и игумана. Кад је дигао сабљу опет се десило чудо:

"Свако виђе што светац уради:

Дилаверу увати се рука,
до руке се сабља растопила
студен вјетар од истока дуну,
модар пламен Светитељу Сави,
модар пламен из уста му плану,
и попали по војсци чадоре,
сва се турска помамила војска
и побјеже у гору зелену;
помами се пашин Дилавере,
и он оде, утече у гору;
паши узе и ноге и руке,
и обје му очи искочише.

А кад паша оста без очију,
цвили паша како ластавица
игумана Васа Дозиваше:

- Богом брате, игумане Васо!
Мол' се Богу и вашему Свецу,
нек ми пусти и ноге и руке,

нек ми врати неколико војске,
и поврати мога Дилавера;
и тако ми дина и имена!
Нећу никад на Цркву војштити,
нит ћу дират у вашег свеца;
од сребра ћу ћивот саковати,
Светитељу вашем приложити,
свег ћу свеца у свилу завити,
ћивот ћу му кадифом покрити;
у Цркву ћу прилог учинити,
златан ћу јој кандил саковати,
златан кандил од седамнест ока,
што ће служит Светитељу Сави;
па ћу одсад харач дават Цркви
на годину све по три товара:
један воска, а други тамјана,
трећи товар бистра заитина,
то ћу дават док кољена тече".

Игуман је молио Бога и Светога Саву три дана и донекле је молитва услышена. Кад је паша прогледао, пољубио је Светога Саву и обећање је испунио.

Помагао је браћу и највише је допринео просвећивању народа.

"Мудрим саветима и молитвама Светитељ је помогао брату у вођењу државних послова, а јеванђелском науком Божијом поучавао је цео српски народ. У том периоду од 1206 - 1217. године, Стеван Првовенчани и Свети Сава изграђују манастир Свету Жичу, коју посвећује Вазнесељу Господњем. Обилазећи једном изградњу манастира Свети Сава нађе на путу крај манастира човека парализованог, који прошаше. Он га узе на своју мантију и са још једним монахом однесе га у цркву и положи пред Спаситељеву икону. Онда се помоли топло Богу и исцели га, те болесник устаде здрав, као да није ни боловао. Ово чудо се прочу по целој земљи и народ са свих страна доношаше болеснике пре Светог саву, и он, читајући им молитве, исцељиваше их. У више махова Светитељ је спасавао народ од ратова и крвопролића. Тако, када бунтовник

Стрез, коме Стеван Првовенчани беше дао уточиште у својој земљи, скупи неку одметничку војску и крену са југа на краља Стевана, Свети Сава изађе пред њега и мудрошћу својом спречи ратни сукоб. У том периоду Светитељ је извршио још две дипломатске мисије, одвративши латинског краља Андрију од освајачких напада на српску земљу. Мађарски краљ Андрија није хтео да чује за мир, али му Свети Сава усред врелог летњег дана молитвом Господу спусти с неба много леда и посла у посуду да се освежи. Он похита у Савин шатор, извину се и зажелe да прими православно крштење и врати се кући као православац и пријатељ српског народа".

Поставивши у уредивши све добро у држави и у Студеници, Св. Сава, у чежњи за усамљеничким животом, подвизима и анђелским свеноћним бдењем, напушта Србију и поново се враћа у Свету Гору (1217.) У то време у Студеници престаде да тече свето миро из гроба Св. Симеона, брат Стеван мољаше Саву да се врати и да поново измоли од Бога мироточење. Сава га не послуша, али недоласком учини веће чудо. По једном калуђеру упуту писмо и благослов, од којег се после свеноћног бдења и прочитања писма, поново отвори мироточиви извор, па чак и из иконе на зиду изнад гроба.

Чудотворност Светог Саве нарочито је сачувана у памћењу народа који с највишим поштовањем казује о томе. Поред реке Студенице, од манастира према Горњој испосници - узводно, налазе се Савине стене. По легенди, на једној се налази окамењена змија која се и данас примећује. Туда је пролазио Свети Сава, приметио је алу како пузи према девојци која је работала на стени. Он је осенио крстом змију и девојку и рекао: "Окаменила се, ало, а и ти, девојко што радиш у Недељу!" Обе су се окамениле и данас стоји као бели рељеф змије, а фигура девојке се до скоро назирала и вероватно се од ледничке ерозије распала.

Закон је да се не ради Недељом, јер је тога дана васкрснуо Исус Христос. Бог је оставио Недељу за одмор, што и сама реч говори - не делај. Многе несреће су се дешавале ономе ко није поштовао правила да не ради кад су свеци обележени црвеним словима и св. Недељом. Пример за ово ми је казао Костадин Марковић из Робовца:

"Недеља беше у исти дан кад и Видовдан. Тог дана брат и ја

одлучимо да пластимо сено. Нисмо видели кад су нам пришли жандари с леђа. Они нас опоменуше да не радимо, јер су три свеца, и ми престадосмо. Кад они одоше, старији брат поче поново да ради. Уто наиђе облачић изнад нас и уби га гром. Од тада никада не радим кад су светковине".

Свети Сава је једно време боравио у Горњој испосници, где је постио и писао књиге. Наспрам испоснице, на висоравни код села Милића, налази се отисак његових стопа и штапа. Легенда говори да је прелетео од Горње испоснице до тог места, због чега га зову Савине стопе. Поред Горње испоснице, где је боравио, постоје називи места која чувају успомену на њега: Савово, Савини стубови, Ђаково, река Савошница и др. Поред Светосавске лековите водице налазе се рељефна удубљења у стени као да су ребра утиснута, па народ верује да онај кога боле леђа треба да се поваља преко тога да би оздравио. Истичу лековитост ове воде која се слива из стене у каци озиданој у полукруг уз стену. Важи правило да се у Горњој испосници месо и месне прерађевине не једу, јер је ту Свети Сава постио. Радници који су радили на реновирању Испоснице нису могли од главобоље дуго да издрже (они који су псовали). Жена из Милића нарочито је јела месо ту и умрла. Стана Љубичић из Ушћа се парализовала. Попила је од те воде, умила се и оздравила.

Мештани из околине Студенице причају догађаје. Неки сељак је орао на Митровдан и дође Св. Сава па га опомене да не оре јер му је слава и има госте. Он одговори да мора радити. Св. Сава му објасни да ће слетети с неба птица и на коју бразду падне то ће колено бити, по броју, оно које ће испаштати његов грех. Сељак је орао и кад је видео да му је на девету бразду пао голуб, прекинуо је орање, показао се и врати кући да славу слави.

Кад се преселио у вечност, на гробу Светог Саве у Трнову догађале су се чудне појаве. "И Црква верује у могућност контакта оног и овог света, у могућност јављања анђела, демона, и душа умрлих. Али, Црква забрањује намерно изазивање духова у циљу радозналости или открића будућности, која је од нас, по Божијем Промислу, сакривена". Тако је болесни Неофит, у цркви св. Четрдесет мученика, боравећи кратко поред тела Светог Саве, оздравио. Та се

вест проширила тако брзо да је бугарски цар Асен једва дозволио синовцу Св.Саве, краљу Владиславу, да му тело пренесе после годину дана у манастир Милешеву код Пријепоља.

"Одмах по преносу Св. Саве у Милешеву, почињу да се дешавају чудеса на гробу његовом. Осим Срба на гробу Св.Саве помоћ су добијали и сви остали народи, па и друговерци, ако су искрено приступали. То је трајало три и по пуна века. Кад је Србија пала под турску власт ово ходочашће није престајало него се увећавало. То се Турцима није допало, јер су и њихови људи ишли на гроб српског светитеља, чиме се показивала надмоћ хришћанске вере над муслиманском. Турска мржња и гнев су нарочито порасли за време обесног Синан-паше, који, желећи да се освети Светитељу и Србима нареди да Његово Свето тело донесу у Београд и 27 априла (10. маја) 1594 године спали на Врачару. Турци су на силу довели српски народ да присуствује, и кад је ватра почела да гори светла пруга се спустила с Неба на Светитеља. Дим је нестао, а стуб од облака се појавио и спустио до Њега, па се народ обрадовао оваквој појави, ватра нестаде, а облак се помери Небу. Присутни, крстећи се, одушевљено викнуше: "Васкрснуо је! Узлетео је на Небо! Богу хвала!" Богу милостивом увек хвала! Дуго су узвикивали у хору док је Синан-паша са пратњом занемео поражен и заплашен неко време. Падеше на земљу као да их је оркан дохватио. Веселје Срба после неколико минута прекинуо је озлојеђени паша:

"Чујте рајо! Видели сте чудо, али као да нисте видели ништа! Биће погубљен сваки који каже истину о данашњем случају!"

И даље је све више растао култ према Светом Сави. Сваке године на Савиндан у црквама и школама одржавале су се прославе и на свим континентима ничу храмови Св.Сави посвећени.

Он је био и остао окрепљење нашег духа и народне душе. Оним што је учинио за нашу веру, културу и државу, за наш народни живот и морал, као прави наш учитељ и духовни родитељ, он је постао за нас највећа и права гаранција, и залог, да смело идемо за Христом, и за њим, све до победе и задобијања живота вечног од Бога. Свети Сава је ишао за Богом и ушао у живот вечни и живот наш, и зато га не можемо заборавити. У коме живи Бог - живи и Свети Сава, јер је Бог нераздвојан од својих светитеља. Зато је прави живот само са Богом

и Светим Савом.

Он је дао пример за свако добро, и остао похвала вечна нашег рода код Бога и људи. И он ће се радовати нама ако се уразумимо истином. Зато нам попут Христа увек саветује:

- Не треба никога љубити већма него Бога.
- Приђите чеда, послушајте мене, страху Господњем научићу вас.

- Смрт Бога ради, боља је него живот у страстима.
- Треба сматрати себе ни за шта, а Бога за све.
- Вера спасава када помоћу љубави у Бога чини добро.
- Љубав побеђује
- Немогуће је, не одвојивши се од онога што је зло, навикнути се на оно што је добро.

- У народној песми "Сведи на слави" истиче се како је Свети Сава оставио пример народу и славио у пролеће Светог Ђорђа:

"...Три му славе код три манастира
и четврта код бијела двора..."

Он је народ дочекао и угостио, а око подне дошла су три свеца, које је добро угостио и на крају се убрисом лица обрисали.

"...На марами три лика осташе,
у руке их Светом Сави даше,
и одоше из бијела двора.

То не били са земље јунаци,
већ то била до три светитеља.

У кога је брада до појаса,
то је био светац Николаје.

У кога су цеферли ћемери,
то је био свети Аранђеле.

У кога су азбевали златни,
то је био светитељу Ђорђе.

Походише славу Немањића,
три светачка оставише лика".

Јављање светаца на слави помиње се у народној песми кад слави цар Душан светог Арханђела у Призрену и у другим народним песмама.

Интересантан случај био је после II светског рата у Новом Саду. Једном комунисти рекли су ако ће да слави мора напустити Партију. Он је послушао и кући је икону св. Николе склонио испод ормара. Исти дан појавио се светац и рекао му: "Није ми тешко што нећеш да славиш крсну славу, него што си оставио моју слику у прашини".

Он се молио Богу и светом Николи да му опросте; узео је икону, обрисао је, пољубио и вратио на зид. Свети Никола му је опростио и он је вратио партијску књижицу. Даље је славио и посећивао цркву и сад је срећан и задовољан, а његови другови су страдали који нису славили крсну славу.

Забрањивали су да се слави крсна слава и у Црној Гори, па о томе прича М.П. из околине Подгорице:

"Одем с патролом милиције код моје тетке у Зету да видим да ли и даље слави после рата. Приметимо кроз прозор како поп чита молитву па упаднемо у кућу, истерамо попа и госте, па преко попа опалим рафалом из машинке. Тетка озлојеђена на мене поче да куне, а ја се вратим у град. Касније ме је пратила несрећа, провео сам неколико година у затвору и осећао сам због тога велики грех".

За славе су певали пре забране:

"Благо томе коме Бог помаже,
 Божја помоћ то нам је најдраже.
 Нек је јасно свакој људској раси,
 Бог велики може да нас спаси.
 Ко год ради и Богу се моли,
 тај истину и свој народ воли.
 Боже драги, Боже свемогући,
 целом свету увек омогући,
 да Те славе на многаја љета,
 да то буде свима дужност света.
 Боже драги, Боже наш премили,
 са тобом смо увек срећни били,
 и у срећи и у нашој слози,
 сачувај нас и увек помози.
 Бог ће дати, па ће добро бити,
 Бога ћемо сви сложено славити!"

Рушење српских цркава на Косову било је највише током Другог светског рата и после њега. У селу Свети Јован постоји црква посвећена св. Јовану. Један вандал је скинуо кров, други је уништио фреске, а трећи плоче на поду. Умрли су у највећим мукама.

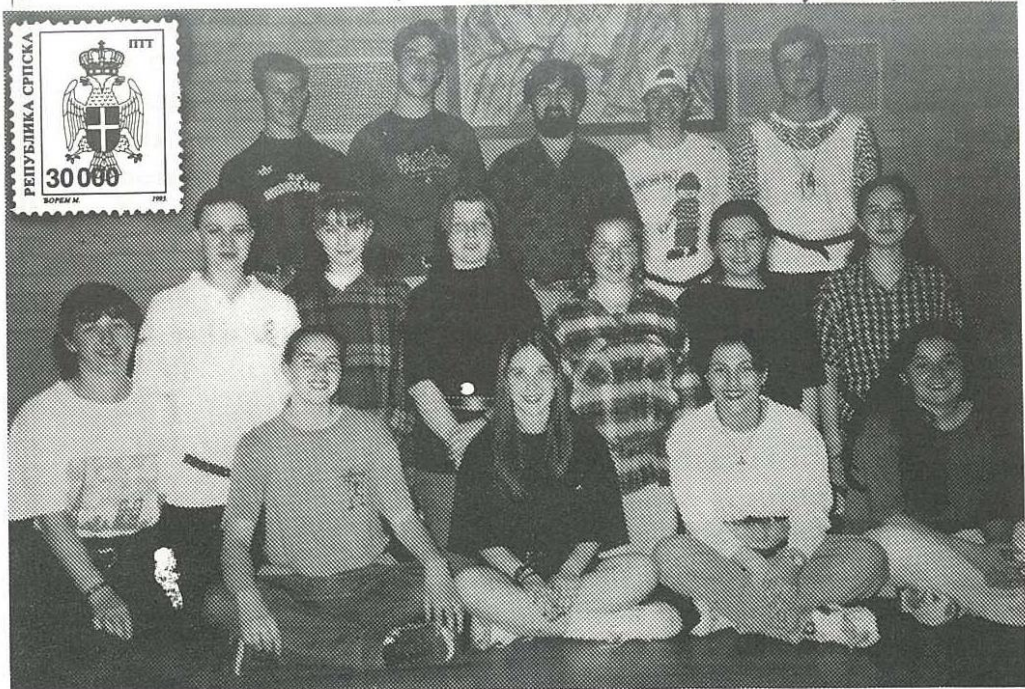
Код Лучана је била црква из доба краља Милутина, која се помиње у биографијама српских светаца. Њу су срушили, ископали темеље и на том месту подигли задружну продавницу. Такође су срушили темељ цркве у Прилепници код Гњилана и дворац кнеза Лазара. На том месту је направио сељак кућу и није имао породе, па тврде да је грешан што је порушио темељ цркве. Родно место кнеза Лазара Прилепац сад зову Оџин камен, јер се с тог места оклизнуо оца с коњем и пострадао.

У књизи "Тајанствене појаве у нашем народу др. Радован Казимировић истиче значај вере: "Човек који о Богу ништа не зна, тај ништа и не зна, јер је све остало споредно".

ВЕЛИКА ФОЛКЛОРНА ГРУПА
"АВАЛА" СА НОВИМ УЧИТЕЉЕМ
ДРАГАНОМ ШУШИЋЕМ.

Према брошури:
"Васкрснуће Светог Саве код нас" -
Вучић Ђекић

КРШТЕЊЕ КРИСТИНЕ ПАНИЋ

НОВОКРШТЕНА КРИСТИНА ПАНИЋ СА КУМОМ

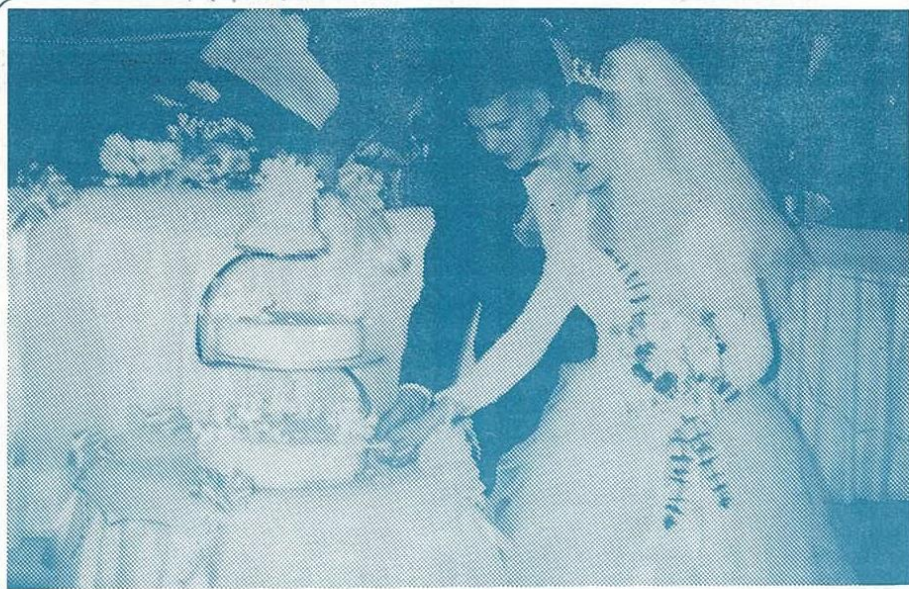
Наш вредни и добропознати члан ЦШО "Свети Сава" г. Станиша Грујић, имао је част и благослов Божији да учествује на крштењу још једног праунучета, Кристине, у недељу 3. октобра 1993.

Свету тајну крштења је обавио надлежни парох о. Драгомир Шиповац, а кум је био Бранислав Радисављевић, који живи у Аделаиду.

Иначе, отац Кристине, Бранко, је такође крштен у истој цркви, а родитељу му се у њој венчали.

После се наставило са ручком у малој сали у Калтону, где су на гозби учествовали: родбина, кумови и пријатељи. Нарочито је весео био деда Миливоје.

ВЕНЧАЊЕ МИЛАНА И ДАНИЕЛЕ

ВЕСЕЛИ МЛАДЕНЦИ: МИЛАН И ДАНИЕЛА 18. СЕПТЕМБРА 1993

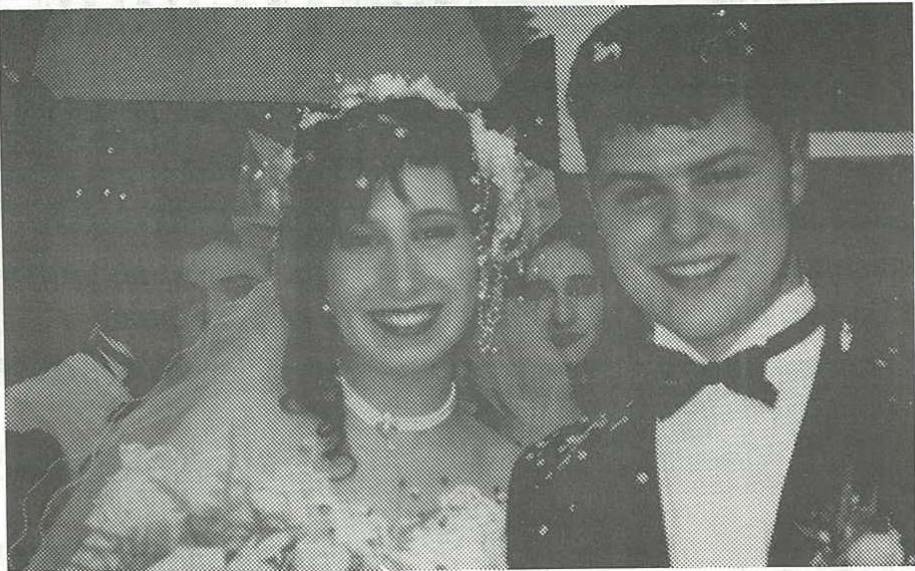
У суботу 18 септембра 1993. парохија "Светог Саве" је имала велико весеље. Двоје врло симпатичних младих се тога дана венчало у својој цркви у Калтону, уз коју су одрасли и чије породице су биле део ове парохије од свог доласка у Мелбурн. Играјући фолклор су се заволели и на крају своју љубав крунисали ступањем пред свети олтар.

После венчања продужило се са свадбом у Светосавском дому - Greensborough, где се остало до у ситне сате. Чак се и сутри дан продужило са весељем, као што се у Шумадији практикује.

Нека свеблагословни Господ благослови и овај брак, надајући се да ће ово двоје младенаца да буде и у будуће добри као и до сада.

Илићима честитамо снају, а Ђорђевићима зета.

ВЕНЧАЊЕ БРАНКА И СОФИЈЕ

СРЕЋНИ МЛАДЕНЦИ НА ДАН ВЕНЧАЊА 3. ОКТОБРА 1993.

Велико је весеље било у кући нашег члана и парохијанина Илије Чубрила, који је удавао кћерку Софију за Бранка Чонића. Као да се сва малбурншка Лика била скупила са осталим српским покрајинама. Веселило се, и певало, док су родитељи младенаца раздрагано дочекивали госте са буклијом.

Свети чин венчања обављен је у цркви "Светог Саве", Калтон, а затим се продужило са свадбеним весељем у рецепсији.

Нама је драго што се наша Софија удала за финог момка и за Србина, јер смо сада сигурни да ће она продужити да буде поносан део српске заједнице, ма где год буду живели.

Иначе, Софија је активно играла у фолклорној групи "Авала" од малих ногу и увек одавала скромност и дружељубивост.

Ми честитамо склапање брака Бранку и Софији, уз молитве Богу да им подари слогу, љубав и велики пород.

Српска православна
ЦШО "Свети Сава"
Мелбурн

ДОЧЕК СРПСКЕ * НОВЕ ГОДИНЕ *

У ЧЕТВРТАК ВЕЧЕ 13. ЈАНУАРА 1994.

Светосавски дом

212.Diamond Creek Rd. GREENSBOROUGH

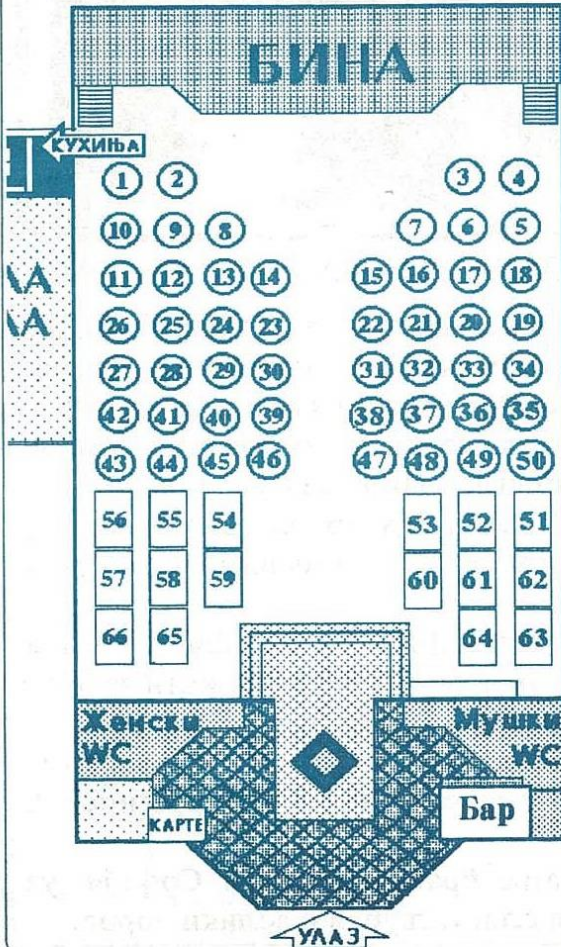
Улазнице су већ у продаји и можете их купити код цркве на Бадње вече, Божић, или назовите на телефоне:

Јован Пјевач: 435 2276

Раде Вујић: 435 8643

Вито Обрадов: 330 3749

о. Драгомир: 432 3048

Пожељно је да резервисане карте уплатите раније, а уколико уплаћујете исту вече, ваше резервације ће важити само до 8. часова увече.

Улазнице
са богатом вечером
биће \$20,00

ДОБРО ДОШЛИ!

СРПСКИ БИЗНИСИ У ОВОЈ ПАРОХИЈИ

TAXATION

VEKOVICH & ASSOCIATES

Public Accountants - Registered Tax Agent

Испуњавамо све врсте пореза. Чек добијете за 14. дана

МИЛАН ВЕКОВИЋ: 588. Plenty Rd. PRESTON Тел: 478 1915

КУХИЊСКИ ОРМАНИ

E R A Shopfitting

Вршимо опремање канцеларија.

По поруџбини правимо барове и кухиње

ЗОРАН ЈАКОВЉЕВИЋ

27. Kolora Rd. WEST HEIDELBERG Тел: 459 5078

ЗИДАРИ

Зидар, који је озидео Светосавски дом и парохијску кућу у Гринзбари, квалификован за велике и мале послове

РАДЕ ВУЈИЋ: 16. Bayonne Close, GREENSBOROUGH

Тел: 435 8643

CARPENTER – ТЕСАР

Мајстор за дрвену конструкцију, столарију и све радове у вези дрвенарије

МОМО ЈЕРЕМИЋ

55 Punkerri Cir. GREENSBOROUGH Тел: 434 7036

BENTECH

**BUILDING DESIGN & CONSTRUCTION
PROJECT MANAGEMENT**

Пројектовање и урбанистичке нацрте

Грађевинске планове и компјутације за куће,
гараже и друге објекте

БРАНКО ТЕШИЋ - Dipl. Bld. Arch. Тел: 467 2803

SVETOSAVNIK

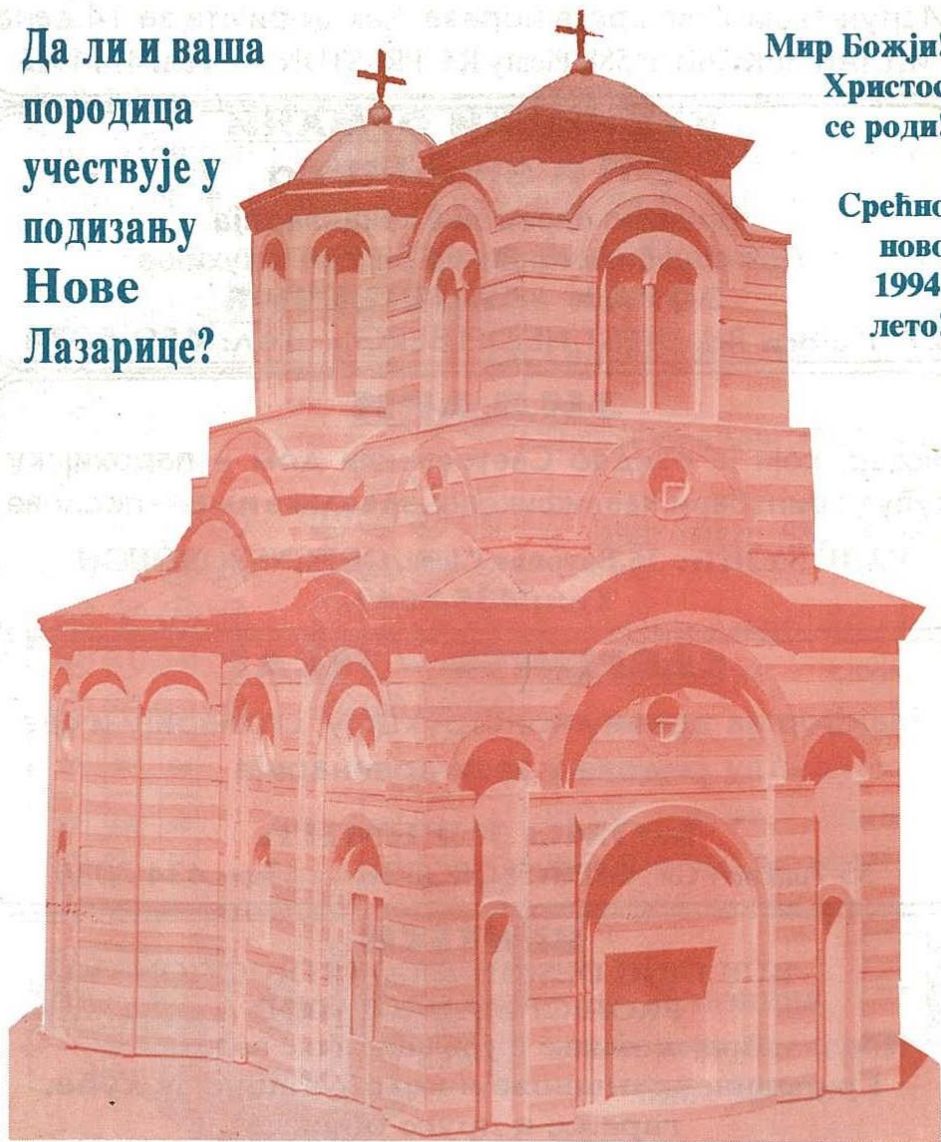
SAINT SAVA PARISH PUBLICATION

230. Station St. CARLTON NTH. & 212. Diamond Creek Rd. GREENSBOROUGH

Да ли и ваша
породица
учествује у
подизању
Нове
Лазарице?

Мир Божји!
Христос
се роди!

Срећно
ново
1994.
лето!

Макета (модел) цркве Светог Саве" - Greensborough